

Udskrivning til Hæren. Man kan vel sige: De faae ingen Godtgjørelse, men i alt Fald ville de 6 Lægsforstandere være berettigede til Con-
toirholdspenge; det vil man ikke kunne nægte dem. Dertil kommer, at to Udskrivningschefer, efter hvad der her foreslaaes, aarligt reise der-
over med Suite, hvilket ogsaa vil medføre en-
deel Befosning, saa jeg troer, at alle Hensyn
tale for, at den Fremgangsmaade, jeg foreslaaer,
er den, som helst bør følges. — Med Hensyn
til de Søfarendes Ud- og Afmonstring paa
Bornholm troer jeg ogsaa, at det bør blive,
som det er, af den simple Grund, at, naar
man forhører sig om dette Forhold paa det
Sted, hvor man bedst kan faae Noget at vide
derom, vil man faae at høre, at Alt er i den
fortrinligste Orden; men hvorfor da henlægge
det til Tolddæsenet, hvis Embedsmænd som
oftest ikke i en længere Arrække ere paa Born-
holm, og som i alt Fald komme derover uden
at kjende Forholdene, medens de Folk, der nu
have med den Sag at gjøre, næsten kunne siges
personligt at kjende hver enkelt Mand, og i
ethvert Tilfælde vide, hos hvem de kunne faae
Oplysning om Manden, kort sagt, kunne føre
en fyldestgjørende Control? Jeg troer derfor,
at dette Forhold bør blive uforandret, som det er.
Med Hensyn til de Børnepligtiges Optagelse
i Skullerne synes det idetmindste ved en foreløbig
Betragtning, at det er en heldig Ordning, der
her er foreslaaet, og jeg troer, at man vil kunne
slutte sig til Bestemmelsen om det 17aarige
Mandskab, thi endt jeg synes, at der dog vilde
være nogen Control forbunden med, at den
Forpligtelse, der tidligere paahvilede Geistlig-
heden i dette Forhold, vedblev. Men, naar
den ærede Minister troer at kunne und-
være denne Control, vil det vel kunne gaae
uden den, og jeg skal ikke holde derpaa. Kun
kunde jeg ønske, at den i den paagjældende
Paragraph nævnte Fødsels- og Daabsattest
blev givet de Vedkommende uden Betaling.
Det er dog virkelig en Feil, og den kan man
ved denne Leilighed faae rettet, at, naar et
Barn bliver døbt, og Forældrene befale, hvad
der maa anses for passende derfor, at de saa
ikke som Dwittering for Betalingen faae Be-
viis for, at Barnet er døbt. Det er dog
virkelig en Urimelighed, at Forholdet nu er

saaledes: en Mand gaaer hen til en Præst
og siger: Vil Du døbe mit Barn, og hvor
meget skal Du have for det? Præsten udfører
Handlingen og faaer Betalingen, men giver
ingen Attest eller Dwittering derfor; den faaer
Manden først mod ny Betaling, naar Barnet
skal confirmeres, han maa da betale 4 Mk.
for den (Stemmer: Nei, 10 β.) Ja, man
giver aligevel 4 Mk. for den (Stemmer:
Nei, 2 Mk.). Ja, det er ikke for at bringe et
geistligt Moment ind i Debatten, at jeg frem-
fører dette, men jeg synes, at det følger af sig
selv, at denne Attest maa kunne gives uden
Bederlag, naar Daaben er betalt.

Det ærede Medlem for Veile (Berg) syn-
tes ikke, at det var rigtigt, at Officerer beor-
dres til at tiltræde Sessjonen, og troer, at
man vil sende dem derhen i et stort Antal.
Dersom det ærede Medlem vilde gennemgaae
de Forhandlinger, der i sin Tid fandt Sted
om Børnepligtloven, vilde han see, at det
var netop, fordi man ikke vilde have for mange
Officerer med, at man redigerede Bestemmelsen,
som steet er. Dengang var man bange for,
at det skulde være en fast Regel, at Søværnet
skulde sende to og Hæren to Officerer; man
sagde derfor, at Officererne kunne tages af
begge Værn, saa at Sessjonen havde Gyldig-
hed, selv om der kun var een Officere af et
Værn eller slet ingen. Dersom det ærede
Medlem vil sætte et vist Tal, om ogsaa kun
to, skal jeg gjerne følge ham, men han maa
tillade mig at sige, at disse Officerer bør være
stemmeberettigede. Man maa dog ikke troe,
at en Mand, fordi han er Officere, skulde
have et Horn i Eiden paa Befolkningen, og
hvorfor skulde en Officere ligeoverfor Folk,
som han aldrig har seet før, ikke lade disse
nyde den samme Ret og Skjel, som enhver
Anden vilde lade dem tilflyde? Kan han ikke
undertiden være nok saa opvakt som f. Ex. et
Medlem af Communalbestyrelsen, og kan han
ikke ved Hjælp af denne sin Oprættethed der-
for af og til see noget klarere end den
Anden? Hvis det ærede Medlem troer, at
det er Officererne, som ere Bussemænd paa
Sessjonen, saa tager han i højeste Maade fejl,
og han har da aldrig været tilsiende ved en
Sessjon. Jeg har i denne Henseende nogen